



Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

J.nr. 2016 - 4189

Den 18. april 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L 137, forslag til lov om ændring af dyreværnsloven (Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure), stillet den 13. april 2016 af Lea Wermelin (S).

**Spørgsmål nr. 6 til L 137**

”Hvad ligger der bag ministeriets bemærkning i høringsnotatet vedrørende en skærpelse af dyreværnslovens § 29 om frakendelse af retten til at holde dyr, hvoraf det fremgår, at ”Ministeriet har ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkeligt grundlag for at foreslå bestemmelsen ændret (skærpet)”?

**Svar**

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 1, blev det i forbindelse med en ændring af dyreværnsloven i 2003 understreget, at spørgsmålet om rettighedsfrakendelse altid bør overvejes, når et forhold henføres under kategorien grovere uforsvarlig behandling af dyr. Dette fremgår også af Rigsadvokatens meddelelse RM 2/2008 – revideret 2. februar 2016 med en tilføjelse af sager om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr.

Rettighedsfrakendelse er for den tiltalte en meget indgribende foranstaltning, da afgørelsen baseres på en formodning om tiltaltes fremtidige adfærd og på det grundlag dels griber ind i den pågældendes ret til at etablere sig, dels i den personlige frihed. En afgørelse om rettighedsfrakendelse bør derfor altid bero på domstolenes konkrete vurdering i den enkelte sag af samtlige omstændigheder i sagen.

Jeg har tillid til domstolenes vurdering af spørgsmålet om rettighedsfrakendelse i de sager, hvor der er nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse.

På den baggrund og med den viden Miljø- og Fødevarerministeriet har om domspraksis på området, har ministeriet ikke grundlag for at foreslå bestemmelsen ændret.

Esben Lunde Larsen

/

Charlotte Røgild Knudsen